

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

28. De Sepulturis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

succedunt consanguinei, computatione graduum etiam hic juxta Jus Civile facta; his deficientibus, Ecclesia, cui præfuit Clericus; aut si non habuerit beneficium, fiscus Episcopi. Engel *h. n. 21. & 22.*
 2. In beneficialibus (qualia in dubio præsumuntur Clericorum bona) congruæ sustentationi superfluis de jure communi succedit Ecclesia. *c. 1. & fin. de pecul. Cler. & c. 12. de test.* nisi vel ex indulto Pontificio, vel recepta consuetudine etiam in his bonis ex parte saltem consanguinei succedant, vel Jus spoliæ vigeat, quo tamen Episcopis ratione scandali parcè utendum monet Pichl. *h. n. 18. 3.* Novitiis ab intestato decedentibus monasterium non succedit. D. Kees ad *Inst. h. r. n. 16.* Professi bona, si ante professionem suam nihil de iis disposuit, nec Religio capax est successionis, ad hæredes ab intestato aliàs successuros devolvuntur; si autem est capax Religio, bona professi quocunque titulo vel tempore acquisita transeunt in monasterium non quidem jure hæreditario propriè tali, sed jure cujusdam acquisitionis naturalis & accessorix personæ. Auth. *ingressi. & Auth. si qua mulier. C. de Ss. Eccles.* vid. Schmalzgr. *h. à n. 67.* ubi plura.

TITULUS XXVIII.

De Sepulturis.

Q. 1. Quid sit sepultura & quid de loco sepultura in genere dicendum? Resp. Ad 1. Sepultura pro loco, in quo cadavera sepeliuntur, accepta,
 Liber III. L hodie

hodie juxta *Ss. Can.* definitur, locus Religio-
 autoritate Episcopi deputatus ad sepultura-
 delium, arg. *c. 3. h. t. c. 4. de Relig. dom.* pro
 etiam sepultura accipi pro jure sepeliendi
 tuorum corpora, *Clem. 2. h. t.* & pro actu
 officio, in sepeliendis humanis corporibus
 penso. *can. 105. caus. 1. q. 1.*

Resp. Ad secundum 1. Locus sepulturae
 meterium vel dormitorium) solet plerumque
 pe Ecclesiam vel in aditu urbium constitui.
 hodie in ipsâ Ecclesiâ non tantum Episcopi
 Presbyteri digniores, ut olim per *can. 118.*
caus. 13. q. 2. verum etiam laici sepeli-
 possunt. *Pirh. h. n. 1. 2.* Ecclesiis solum
 rochialibus jus sepeliendi competit; ex privilegio
 tamen Apostolico in templis suis & cœmeteriis
 Ordini Prædicatorum S. Dominici & Minorum
 S. Francisci. *Clem. 2. §. hujusmodi. Extrav. de
 hujusmodi quoque. inter Comm. h. t.* per commu-
 nicationem aliis quoque Religiosis Ordinibus
 3. Qui nec juri suo, sepulturâ in Ecclesia Regula-
 jam erectâ, renuntiare absque solennitatibus
 sunt. *Extrav. ambitiosa.* 4. Posse Regulares
 cedere sepulchrum proprium familiare defuncti
 suorum superiorum expressè tradit *Pirh. h. t. c. 34.*
 5. Quid & quomodo possit aliquid accipi
 occasione sepulturæ vid. *c. 13. h. t. & c. 1. de
 Simon.* quæ tamen cum *c. 42. de Simon.* commu-
 nanda sunt.

*Q. 2. In quonam loco ex his, quibus jus
 liendi competit, quisque debeat sepeliri? Resp. 1. In
 test*

est sibi quilibet pubes *regulariter* eligere sepul-
 turam, *c. 1. h. t. c. 3. & 4. eod. in 6.* etiam filius-
 fam. absque consensu patris. *c. 4. cit.* etiam Præ-
 latus Regularis, tam supremus quàm inferior;
 etiam Novitius. Pirh. *h. n. 25.* non tamen Re-
 ligiosus propriè talis, nisi vel procul à suo mo-
 nasterio decedat, vel extra claustrum beneficio
 sit præpositus. Gloss. *in c. fin. h. t. in 6.* Deinde
 eligi sepultura potest extra Ecclesiam Parochia-
 lem & sepulchrum majorum in loco, in quo di-
 vina rariùs celebrantur. *c. 2. §. fin. h. t. in 6.* non
 obit. *c. 3. h. t.* non tamen in Ecclesiis Monialium.
 vid. Schmalzgr. *h. n. 18. & 19.* ubi ait, nequidem
 à puellis educationis causâ in Monasteriis Mo-
 nialium degentibus id fieri posse. Præterea, no-
 tabilis est Constitutio in *c. 1. h. t. & Clem. 3. in fin.*
de pen. quam vide. Demum, quomodo Reli-
 giosi possint funus illius, qui apud ipsos sepul-
 turam elegit, excipere &c. consule consuetudi-
 nem & P. Engel *h. t. n. 8.* qui etiam *n. 7.* ait,
 nullam ad electionem sepulturæ solennitatem,
 neque exactam requiri probationem.

Resp. 2. Casu, quo quis nullam elegit sepul-
 turam, elegerunt tamen ejus majores, non in
 parochia, sed in sepulturâ Majorum est sepelien-
 dus. *c. 1. h. t. c. 3. eod. in 6.* Si sepulchra Mayo-
 rum sint in diversis Ecclesiis, non conveniunt
 A.A. vid. Pirh. *h. n. 4.* Schmalzgr. *n. 28.* De
 uxore post maritum suum defuncta statuitur in
can. 2. & 3. caus. 13. q. 2. junct. c. 3. §. mulier. h.
t. in 6. sepeliendam eam esse in sepulchro mariti,

non Majorum suorum, & si plures maritos habuit, in ultimi sepulchro: quod de uxore dictum non tenet vicissim de marito ob disp. rationem. De *famulis domesticis* Ordinum Mendicantium decedentibus intra septa Monasterii vel Collegii, habetur in privilegiis à Clem. IV. FF. Majoribus, à Paulo III. Societati JESU &c. concessis, quòd hi absque electione sepulturae mortui, in Ecclesiis vel cœmeteriis Religiosorum quibus servierunt, possint sepeliri.

Resp. 3. Qui nec elegit sepulturam, nec habet electam à Majoribus, de jure sepeliendus est in propria Parochia, ubi domicilium vel quasi habuit, *c. 1. h. t. c. 2. eod. in 6.* etiamsi non fuerit ibidem mortuus, sed in villâ v. g. modò commode ad Parochialem sepulturam possit deportari, *c. 3. pr. h. t. in 6.* Si defunctus domicilium habuit in duabus Parochiis, in illa sepelietur, in qua decessit, si extra utramque, ad quam arbitrio amicorum commodius potest deferri, *arg. c. 2. h. t. in 6.* Peregrini, vagi &c. sepeliendi sunt in Parochia, ubi decedunt, *Pirh. h. n. 8.* Clericus Beneficiatus decedens, non electâ à se vel Majoribus suis sepulturâ, in Parochia sui beneficii sepeliendus est; etiamsi in alia Parochia habuerit habitationem, & in hac posteriori decesserit, contingere posset in magnis urbibus plures Parochias habentibus, *arg. c. 1. § & c. 1. in 6. h. t.*

Q. 3. Quid juris competat Parocho, si Parochianus alibi sepeliatur? Resp. 1. Si Parochianus sepulturam ele-

elegit, vel alibi electam à Majoribus habuit, de jure illa Ecclesia, in quâ sepulturâ fit, quartam partem per *c. 8. h. t.* vel tertiam, prout consuetudo est, aliquando etiam mediam per *c. 1. & 2. h. t.* de omnibus bonis occasione & intuitu funeris sibi obvientibus dare tenetur Ecclesiæ Parochiali, vel potius Parocho, ob onus Parochianis adhuc vivis Sacramenta administrandi &c. Vocatur pars ista Parocho obvientiens *portio Canonica, quarta funeralium, mortuaria.* Parochus verò ex ipsa quartâ hac sive portione Canonica præstare de jure debet Episcopo novam quartam partem, arg. *c. 16. de off. Jud. Ordin.* Verùm portiones istas Canonicas tum consuetudo, tum privilegia Ordinibus Mendicantium concessa sustulerunt. Videatur etiam *Reiffenst. h. n. 38. & Pichl. h. n. 4.* ubi posterior affirmat, Ecclesiam Parochialem jure præstendere, ut exequiæ & officia funebria apud se celebrentur, si Parochianus alibi elegit sepulturam; prior negat; optimè attenditur consuetudo.

Resp. 2. Deciditur in *c. 5. 6. 10. fin. h. t.* quòd Parochus agere possit ad restitutionem cadaveris contra eum, qui illius Parochianum, non electâ à se aut Majoribus suis sepulturâ, extra Ecclesiam Parochialem sepelivit; & vicissim, quòd alii habentes ex privilegio jus sepeliendi eodem modo agere possint contra Parochum violenter rapientem funus illius, qui alibi sepulturam vel à se vel à Majoribus electam habebat. Neutrum in praxi factâ jam corporis humatione tentandum propter scandalum &c.

Q. 4.

Q. 4. Quinam repellantur à sepulturâ sacrâ, tamquam indigni? Resp. 1. Judæi, pagani, Turci, *can. 28. de Consecr.* quò spectant infantes fideles sine baptismo mortui. Reiffenst. *h. n. 77.* Vnde etiam *c. 12. h. t. can. fin. caus. 24. q. 2.* Item notorie & nominatim interdicti, nisi dederint signum pœnitentiæ. *c. 28. de sent. excom. c. 20. eod. in d. de usur.* raptores & incendiarii. *c. 2. & 3. de raptor.* Religiosi proprietarii. *c. 2. & 4. de Monach.* omittentes confessionem annuam & communionem paschalem. *c. omnis utriusque de pœnit. & remiss. conf. Engel h. n. 20.* decime Ecclesiæ injustè detinentes. *c. 19. de decim. uel dicitur sive blasphemus. c. 2. de maled. & omnes in notorio peccato mortali decedentes. can. 16. caus. 13. q. 2.* suicidæ, qui se ipsos sponte occiderunt. *can. 12. caus. 23. q. 5.* in dubio benignius presumitur; neque is privatur sepulturâ Ecclesiasticâ qui se lethaliter vulneravit, aliquamdiu tamen supervixit & pœnituit. Schmalzgr. *h. n. 44.* Item privantur sepulturâ Ecclesiasticâ, qui in torneamentis & hastiludiis occiduntur. *c. 1. & 2. de torneam.* qui occumbunt in duello, etiam privato, ex condicto certo loco & tempore instituto; & hi, qui in duello vel torneamentis occumbunt, etiamsi pœnitentes moriantur. *Trid. Sess. 25. c. 19. de ref. cum Constit. Gregor. XIII. Ad tollendam. Clem. VIII. Illius vices.*

Resp. 2. Quid dicendum, si defacto aliquis

ex ejusmodi indignis in loco sacro sepultus fuerit, videantur AA. in c. 12. h. t. & c. 7. de Consecr. Eccles. It. de illo. quam culpam & poenam incurrant scienter sepelientes indignum. Clem. 1. h. t. Schmalzgr. h. n. 53. cum seq. Agit etiam hic Leur. à Quæst. 802. de actione funeraria, qui videatur.

TITULUS XXIX.

De Parochiis & alienis Parochianis.

Q 1. Quid sit Parochia, & quæ ad illam constituendam requirantur? *Resp.* ad 1. Parochia sive Parœcia hodie & strictè loquendo est certa alicujus Diœcesis Ecclesia, quæ populum certis limitibus distinctum habet, & Presbyterum sive Rectorem, à quo Sacramenta, Verbum DEI, aliæque spiritualia ex officio eidem ministrantur. Sumitur etiam Parochia pro ipso territorio & districtu, quo hujusmodi populus alicui Ecclesiæ deputatus continetur. Parochia & beneficium curatum non sunt idem; cum hoc latius pateat, quàm illa. Parochiani autem dicuntur, qui hoc modo certæ Ecclesiæ subjecti sunt, sive dein verum, sive tantum quasideomicilium habeant: Imò potest etiam quis respectu duarum Parochiarum proprius esse Parochianus.

Resp. ad 2. Requiruntur ad constituendam Parochiam seqq. 1. Locus certis limitibus constitutus, qui limites à sola potestate Ecclesiastica

L 4 ftica